

kunnet spille en konstruktiv rolle i Ministerrådet.

Nu er dagsordenen jo ikke opfyldt fuldt ud. I resten af min tale vil jeg holde mig til de resterende mangler og vil derfor ikke komme nærmere ind på de punkter, hvor direktivet er i orden.

Den ene uoverensstemmelse vedrører patent på dyr. Her viste det sig, at Danmarks holdning om, at der ikke skulle kunne udstedes produktpatent på dyr, ikke havde megen støtte i Europa-Parlamentet. Her interesserede man sig i stedet for at forhindre, at der blev udstedt patent på dyr, der er blevet genmodificeret på en sådan måde, at de lider derved. Det kompromis, der nu er opnået, siger, at patentet kun kan udstedes, hvis lidelsen er begrundet i en væsentlig medicinsk nytteværdi.

Jeg tror, vi må konstatere, at vi ikke kommer længere på dette punkt. Fra SF's side mener vi fortsat, at den danske holdning om helt at undlade produktpatent på dyr er den rigtigste, men vi har indlysende ikke allierede nok til at vinde denne sag. Ganske vist forstår jeg, at Holland nu har samme synspunkt som Danmark, men det hjælper ikke, hvis der ikke er kræfter i Europa-Parlamentet, der spiller med, og det er der ikke. Derfor er vi fra SF's side indstillet på at acceptere, at der kan udstedes produktpatent på dyr med de begrænsninger, der nu ligger i direktivforslaget.

Det andet væsentlige punkt er spørgsmålet om ulandene og biodiversitetskonventionen. Det spillede oprindeligt ikke den store rolle i debatten, men efterhånden er det blevet det vigtigste punkt. Her i Danmark var vi fremsynede nok til at medtage det som punkter i dagsordenen.

Da Europa-Parlamentet senest behandlede direktivforslaget, vedtog det en række ændringsforslag. De fleste af disse blev helt eller delvis tilgodeset i Kommissionens ændrede direktivforslag, men netop ændringsforslag nr. 76 om ulandenes rettigheder tog Kommissionen ikke. Under forhandlingerne i Ministerrådet arbejdede Danmark på at få dette ændringsforslag indarbejdet i en lidt mere realistisk formulering. Det lykkedes heller ikke, men vi fik en ret ukonkret formuleret betragtning om emnet med. På den baggrund stemte Danmark ja til det samlede direktivforslag. Det skete med SF's tilslutning.

Men det er nødvendigt at fremhæve, at hvis direktivforslaget bliver vedtaget i den nuvæ-

rende formulering, er vi ikke kommet langt nok. Forhåbningerne må nu atter en gang rettes mod Europa-Parlamentet. Det bør opretholde ændringsforslag nr. 76. Så kommer sagen i forligsprocedure, og så er der mulighed for at få gennemført et kompromis, der ligger tæt op ad den formulering, som Danmark arbejdede for i Ministerrådet.

Når denne sag er så vigtig, skyldes det bl.a., at der forestår politiske forhandlinger i andre internationale fora, hvor spørgsmålet om at sikre ulandene og biodiversiteten mod internationale virksomheders lusk kommer på dagsordenen. Her er det væsentligt, at EU har en klar politik til gavn for ulandene og i overensstemmelse med de etiske holdninger i medlemslandenes befolkninger.

Afslutningsvis skal jeg blot nævne, at vi gerne havde set en præcisere formulering af bestemmelserne om patent på dele af det menneskelige legeme, så det klart fremgik, at kun DNA-sekvenser i forbindelse med industriel produktion var patenterbare.

Endelig skal jeg nævne endnu en konflikt, der ligger uden for Folketingets dagsorden, nemlig spørgsmålet om en etisk komité. Her bør Europa-Parlamentets holdninger støttes.

(Kort bemærkning).

Kjeld Albrechtsen (EL):

SF og Enhedslisten har jo haft forskellig bedømmelse af den her sag. Vi har ikke ment, at de ting, der blev opnået under forhandlingerne, var tilstrækkelige til at kunne begrunde så vidtgående skridt som at tage patent på liv og som at godkende de formuleringer med konsekvenser for ulandene, som det nu ser ud til det hele ender med.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Kjeld Rahbæk Møller, om ikke SF er enig i, at den række af minimumsbetingelser, som Folkekirkens Nød-hjælp mener bør opfyldes, før Danmark eventuelt til syvende og sidst kan gå ind og stemme ja, bør være mindstekrav, som bør lægges ind i det danske forhandlingsmandat.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

I modsætning til Enhedslisten, der ikke har haft mulighed herfor, har SF spillet en meget aktiv rolle under forløbet ved at rejse den debat i januar 1991, der medførte, at vi sammen med andre partier kunne vedtage en dagsorden, der har fastlagt Danmarks forhandlingsforløb. Det